

Boros Imre: Emberek és veszteségek

2016 január 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ma már nem csak az unió keleti országcsoportja, a Visegrádi Négyek utasítja el a bevándorlók beözönlését, hanem ezt növekv? aggodalommal és ellenállással fogadja Németország is.

Ráadásul a német politikai vezetés is csak részben ismeri a hivatalos álláspont mögötti valós indokokat. Miközben

Angela Merkel és az Európai Bizottság elnöke, Jean-Claude Juncker is üdvözít?nek tartja a bevándorlást, velük ellentétben a bajor miniszterelnök és más vezet?k a jelenleginél sokkal kisebb mértékben tartják elviselhet?nek, ha tisztán politikai okokból nem is tudják megakadályozni. A valós bevándoroltatási cél csak egy limitált kör el?tt ismert. A szilveszteri, a migránsok által elkövetett molesztálások után – amelyekr?l a német média, Ulfkottét igazoló módon, csaknem egy hétig hallgatott - a Kölnben zajló demonstrációk résztvev?i elítélik ugyan a történteket, de utcára vonultak azok is, akik még ma is a Willkommenskultur, azaz a befogadási kultúra hívei. Ilyesmi hazánkban képerny?képes méretekben aligha fordulhatna el?, ezt jelzi a bevándoroltatás ellen rohamosan gy?l?, milliós számú aláírástömeg, és befogadáspárti aláíróív nem is létezik.

A német és a hazai hozzáállás közötti különbség lényegét a demográfiai helyzet markáns eltéréseiben látom. Mindenekel?tt a népesség átlagéletkorát említeném. A németek – a legutolsó elérhet? adatok szerint – átlagban 46,1 évesek, szemben a mi 41,1-es átlagéletkorunkkal. A miénk is elöreged? társadalom, de mégis öt évvel fiatalabb a németnél. Ez jelent?s különbség. A német népesség kormegoszlása (korfa) szerint a ma negyvenöt és ötvenöt év közötti életkorban lév?k képezik a legnépesebb korcsoportot. Tartalmas, min?ségi életet éltek eddig, minimális halandósággal, és mintegy tizennégymilliónyian vannak jelenleg. ?k már a német jólétbe születtek bele 1960 és 1970 között. A családoknak rendezett otthonuk és jó jövedelmük volt. A hatvanas-hetvenes években úgy t?nt, hogy a katasztrofális háborús népveszteséget Németországnak is sikerül majd pótolnia.

Ez az a nemzedék, amelynek szép létszáma bizonyára összefügg az 1952-ben indított és fokozatosan kibontakozó, államilag irányított lakásépítési kedvezményekkel táplált (Bauspar modell) gazdasági növekedéssel és jóléttel. Ez a társadalom mai, alkotó gerincét képvisel?, és a közbeszédre is hatással lév? népréteg azonban pánikban van. Könnyen rájött ugyanis, hogy az ?t húsz év múlva a munkaer?piacon váltó (ma nulla–kilencéves) generáció – amely az ? lélekszámának a felét (6,2 millió) sem teszi ki –, sehogy sem lesz képes a nyugellátását biztosítani.

Sokan vannak köztük, akiknek Angela Merkel befogadáspárti retorikája elfogadható, s?t üdvözölend?. Ráadásul ha a népszaporulat ugrásszer?en meg is emelkedne, akkor sem tudnának csodát m?velni. A húsz és harminckilenc év közötti német n?k részaránya sem éri el a n?i népességen belül a tizenkét százalékot. Így tehát a gyermekvállalási kedv alacsony szintje és a szül?képes n?k alacsony száma is további, fiatalabb rétegeket hajthat a bevándorlást támogatók táborába. Annak ellenére, hogy nálunk sem fényes a demográfiai helyzet, a 41,1 éves korátlaggal nem lógunk ki az átlagos európai tendenciákból.

Demográfiai politikánk kialakításához érdemes a németek hatvanas-hetvenes évek példájából – és az azt megel?z? gyakorlatból – kiindulni.

A németek az els? világháborúban 6,2, a másodikban pedig 13,6 millió férfit veszítettek el. Mi viszont 1981 óta éljük meg a világháborús méret? embervesztéseket. (Több mint hétszázezer f?t vesztettünk ahelyett, hogy egymillióval gyarapodtunk volna, és lennénk ma már mintegy tizenkétmillióan.) Szerencsére nem nemz?képes férfiakból van a hiány, hanem újszülöttekb?l. A háború után Németországban a deprimált lelkiállapotból a társadalom azáltal kelt ismét életre és kezdte el a reprodukciós folyamatot, hogy biztos jöv?t láthatott maga el?tt. Dinamikusan n?ttek a jövedelmek, és szaporodtak a kulturált otthonok. Újra volt értelme az életnek, nem kellett feltenni a kérdést, hogy milyen világra szülessenek a gyermekek. Ráadásul a németek addigra már jórészt megszabadultak a háború lelkileg nyomasztó terheit?l is azzal, hogy befogadták ?ket a nyugati szövetségi rendszerbe.

Lelkiekben hazánk hasonló állapotban van ma. Gondolkodó ember már nem veszi komolyan azt az évtizedekig sulykolt mantrát, miszerint b?nös, antiszemita nép volnánk, s?t átlát az unió egyes illetékesei által alkalmazott kett?s mércén is. A fiatalok körében szerencsére végig töretlen volt és ma is az a több gyermek vállalásának vágya. Ehhez még a biológiai alapok is számottev?en jobbak, mint Németországban.

Ott a szül?képes n?i korosztályok a n?i népesség 11,9 százalékát, míg nálunk 14,2 százalékát képviselik.

Ott a n?k nem kívánnak gyermeket szülni a jólét ellenére, nálunk a szüléseknek a vágyaknál kisebb számát éppen a jólét hiányával indokolják. A családok támogatása és a gyermekvállalásra ösztönz? kormányzati intézkedések a huszonnegyedik órában érkeztek. Különös tekintettel az otthonteremtési támogatásokra. A hazai jövedelmeket növel? gazdaságpolitika és a családosok otthonteremtését célzó intézkedések is fontosak, de nem elhanyagolható az sem, hogy a világpiac végre nemcsak nehezíteni, de könnyíteni is tud a gazdaságon. Alapvet?en az olcsóbbá váló és jórészt importból származó energiahordozók révén.

Néhány további intézkedésre még szükség lenne. Ilyen a gyermeket tudatosan nem vállalók adóterheinek bevezetése, vagy az eddig sikerrel adófizet? állampolgárokat nevel? nyugdíjasok premizálása. Tekintettel arra, hogy a demográfiai helyzetben tartós változásokat csak évtizedek alatt lehet elérni, szükség van népességpolitikai sarkalatos törvénycsomag, egy gazdaságbarát New Deal elfogadására is, hogy idejekorán elejét vegyük a kés?bbi kormányok esetleges, az ellenkez? irányba ható intézkedéseib?l adódó negatív hatásoknak.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló